

Ordenov S. S.

NEOLIBERAL DENIAL OF FREEDOM AND DEMOCRACY

Introduction. The modern understanding of freedom is based on the neoliberal concept of negative freedom refers to economic subjects, that is, economic entities whose activities are aimed at realizing their own economic interests. The theoretical basis of the study was socio-philosophical and political science developments, as well as political and economic researches of H. Arendt, Z. Bauman, D. Bell, I. Berlin, F. Engels, K. Marx, D. North, P. Rosanvalon, A. Smith, J. Stiglitz, H. Hoppe, D. Harvey, and others. **The aim and tasks** are to substantiate the neoliberal denial of freedom and democracy in a globalized world, determining the causes of this process and outlining the possible consequences for society on the socio-philosophical basis. **Research methods** are the dialectical method in combination with general philosophical methods and methodological approaches (systematic, objectivity, ascent from the abstract to the concrete, correspondence, and relativity). **Research results.** At the heart of the neoliberal denial of freedom and democracy there is the postmodern denial of modern culture, the rejection of its values. Postmodern consciousness decrowns the mind, rational authorities, in particular, the political and legal, democratic ideals of Modern. The modern understanding of freedom is based on the concept of negative freedom, which is understood as exclusively economic freedom realized on the principle of laissez-faire, that is, non-interference in the sphere of economic relations. But by promoting postmodern "freedom from everything", the adherents of negative freedom not only destroy the sphere of the positive freedom, but also level the existence of the negative one, i.e. private. The neoliberal agenda, mixing the spheres of private and public thus denies positive and negative freedom and the principle of laissez-faire - the classical principles of liberalism, a democratic form of government, the nation-state, and so on. This agenda is absolutely hostile to anything that contradicts the utilitarianism of market logic. **Discussion.** According to D. Bell, capitalist society drifts to one of the forms of the economy controlled by the state – to a bureaucratic society. It is obvious that in the course of the development of capitalist society there is a disturbance of the balance between economy and politics, when, on the contrary, the economy drifts to the totalitarian subjugation of the state, and the state begins to perform useful but economically destructive functions. **Conclusion.** Neoliberal factors in the denial of democracy include the gradual disappearance of the political against the background of the assertion of the economy when politics becomes only an appendage of the economy. It follows that neoliberalism is not a new form of freedom and democracy. On the contrary, the neoliberal agenda denies freedom, classical liberalism, democratic form of governance, the nation-state, and so on. **Keywords:** neoliberalism, freedom, non-freedom, democracy, totalitarianism, globalization, Modern, Postmodern.

УДК 656.7.071.7:351.814.263.2:378:168.522(045)

О. М. Сідоркіна

КОМУНІКАТИВНІ ПРОЦЕСИ У ДУХОВНІЙ СФЕРІ ЛЮДИНИ ТА ЇХНЕ ВІДОБРАЖЕННЯ У ФЕНОМЕНІ РОБІНЗОНАДИ

Національний авіаційний університет
ORCID: 0000-0002-8624-2398

Анотація. У статті розглядаються соціально-філософські аспекти комунікативних процесів у духовній сфері усамітненої особистості. На прикладі роману Д. Дефо показується специфіка взаємовідносин індивіда з Надприродним та соціальним буттям. Відзначається зв'язок між соціальною комунікацією людини та всією сукупністю конкретно-історичних суспільних відносин в умовах ізольованого існування.

Ключові слова: комунікація; робінзонада; людина; індивід; духовність; релігійна свідомість; надприродне; суспільні відносини.

Вступ

Звернення до вивчення художнього і філософського досвіду жанру «робінзонади», окрім безсумнівної пізнавальної і виховної цінності, естетичної привабливості сюжетних композицій, свідчить також про широту охоплення різноманітної проблематики, що може бути включена у поле соціально-філософського аналізу.

Багатогранність смислів цього жанру проявляється також у постановці філософських, етичних і соціально-психологічних питань спілкування, взаємодії, комунікації. Зокрема, привертають увагу комунікативні аспекти існування людини в екстремальних умовах вимушеної ізоляції та необхідності забезпечення виживання. Дослідження цих питань, виражених у художній формі, художніми засобами зображення, дозволить глибше зрозуміти досвід успішного виживання індивіда в умовах вимушеної відірваності від звичного соціуму та збереження ним фізичного і психологічного здоров'я.

Аналіз різних аспектів духовного життя Робінзона, загальний гуманістичний пафос твору загалом, зокрема у контексті його ототожнення з духовною автобіографією самого Д. Дефо, що викладена в алегоричній формі, представлений у низці робіт (Атарова, 1990; Елистратова, 1966; Мортон, 1956; Урнов, 1973, 1978; Watt, 2001; Starr, 1965; Tillyard, 1958; Wright, 1894 та ін.).

Мета і завдання

З огляду на вже існуючі дослідження, на нашу думку, необхідним є акцентування дослідницької уваги на розкритті сутності взаємовідносин ізольованого індивіда (Робінзона) з Надприродним як специфічного комунікативного процесу. Тому метою статті є розгляд соціально-філософських аспектів комунікативних процесів у духовній сфері усамітненої особистості як носія всієї сукупності суспільних відносин.

Методологія дослідження

Методологічною основою дослідження виступають теоретичні засади діалектичного підходу у розумінні сутності суперечності, єдності протилежностей і суперечностей. Також у своїх висновках ми спиралися на теоретичний доробок соціально-філософських досліджень духовної сфери життя суспільства, взаємодії суспільної та індивідуальної, зокрема релігійної, свідомості та філософії комунікації.

Результати

Роман Д. Дефо торкається усіх аспектів людського життя: фізичного (взаємовідносини у системі «людина – природа»), духовного (взаємовідносини «Людина – Бог») і соціальної (взаємовідносини «Людина – Суспільство») (Атарова, 1990: 18).

Приділяючи увагу духовній сфері життя головного героя перш за все у термінах «людина» та «Бог», ми

виходили з усвідомлення провідної ролі саме такої спрямованості комунікативних процесів особистості Робінзона, їхньої тривалості та значення у її подальшому духовному розвитку. Релігійний аспект комунікації зберігається навіть на тлі активного використання автором роману раціоналістичних положень, практичних міркувань, які дозволяють Робінзону тверезо оцінювати свої можливості і діяти відповідно до власних інтересів облаштування свого життя. Раціоналізм і релігійність тісно переплітаються у сюжеті роману, своєрідно поєднуючись між собою. Глибокий психологізм у зображенні внутрішнього світу героя дозволяє зрозуміти коріння такого поєднання.

Треба зазначити, що комунікативні аспекти тісно пов'язані із розумінням робінзонади як соціального явища, що відображає конкретно історичні умови буття індивіда, показуючи Робінзона як носія певних суспільних сил. Тому зазначений аспект комунікації відображає суспільний характер індивідуального буття, який має свій вираз у саморефлексії, інтенсивній мисленнєвій діяльності, характерній для людини у періоди усамітнення, а також соціалізуючу роль релігійності особистості у разі спілкування з Надприродним.

У зв'язку із цим аналіз комунікативної діяльності Робінзона доцільно здійснювати у рамках двох груп суб'єктів взаємодії: комунікативна взаємодія Робінзона з Надприродним та комунікативна взаємодія на відповідному етапі розвитку сюжету роману між Робінзоном та іншими людьми, які становили для нього певний соціум також через призму релігійного досвіду.

Обговорення

Важливу роль у філософській рефлексії феномену робінзонади відіграє вивчення особливостей соціально-інформаційного простору, його поширеності і впливу на умови індивідуальної та соціальної комунікації.

Ранньоіндустріальна епоха для європейського суспільства – це період докорінних соціальних трансформацій, активний процес накопичення та розвитку наукового знання, потужного впливу раціоналізму і формування на його основі нової світоглядної та філософської парадигми. Основою її стали раціоналізм, механістичний детермінізм, метафізика, ідея поступального прогресу, безумовне визнання автономності людського розуму у пізнанні власної сутності, хоча і при збереженні ідеалістичного характеру філософії з головною увагою до духовної складової людської природи. Але при цьому, не дивлячись на зростаючі технічні можливості комунікації, охоплення нею різних куточків світу мало фрагментарний та епізодичний характер, залишаючи значні ділянки географічного простору, ізольованого від активних зв'язків. Тому характерною ознакою класичної моделі робінзонади є ситуація індивідуального усамітнення людини.

У зв'язку з головною метою виживання Робінзон проявляє практичність, раціоналізм, працелюбство, вчиться новим для себе видам занять, створюючи по суті на безлюдному острові осередок культури і цивілізації свого часу, своєрідне штучне середовище, яке забезпечує йому мінімальний комфорт та гарантує безпеку і стабільність існування. Саме підкреслення та піднесення таких якостей раціонально і практично мислячої людини дає підставу цілком справедливо

оцінювати історію життя Робінзона на безлюдному острові як «гімн життєстійкості людини, її мужності, віри, волі, винахідливості» (Корнилова, 1992: 287). При цьому раціоналізм Робінзона поєднувався з глибокою релігійністю, вірою у Бога, підтримкою провидіння, що сприяло зміні світогляду героя у процесі перебування у ситуації самотності, коли він «...схилився перед волею провидіння, яке, як я починав відтепер вірити і усвідомлювати, завжди і все влаштовує до кращого» (Дефо, 1992: 103).

Комунікативний процес, процес постійної соціалізації Робінзона у період його усамітненого існування відбувався постійно як шляхом індивідуальних розмірковувань, так і через релігійне почуття, молитовне спілкування з Богом. Автор роману вкладає у уста свого героя відповідні слова: «Так жив я на моєму острові – тихо і спокійно, цілковито підкорившись волі Божій і довірившись провидінню. Від цього життя моє стало кращим, ніж якщо б я був оточений людським товариством; кожного разу, коли у мене виникав жаль, що я не чую людської мови, я питав себе: хіба моя бесіда із власними думками і (сподіваюсь, я маю право сказати це) у молитвах і славослів'я з самим Богом була не кращою від найвеселішого дозвілля у людському товаристві?» (Дефо, 1992: 127). З певного моменту свого життя Робінзон починає осмислювати кожну подію як промисел Бога, який у такий спосіб брав участь у його долі, сприяючи переоцінці всього свого попереднього гріховного життя. І в подальшому Робінзона підтримувало покладання надій на милосердя Бога і усвідомлення невинності всіх примх долі. Певний символізм знаходить Робінзон навіть у співпадінні дат важливих подій у його житті. Релігійність була невід'ємною частиною філософського світогляду XVII ст., який, надаючи простір раціональному пізнанню, не виключав ідеї Бога, ґрунтуючись на ідеалістичних засадах. У світогляді Робінзона знайшли своє відображення ідеали і цінності сучасної авторів роману історичної епохи.

Уся сукупність духовних переживань Робінзона, його активне звернення до релігії дозволяють трактувати його духовно-релігійний досвід і як певну алегорію на відомі біблійні сюжети про блудного сина, тісно пов'язаними з важливою темою змужніння та духовного становлення героя, де випробування і боротьба за виживання є складовими етапами цього процесу особистісного зростання. Іншими словами, роман Д. Дефо можна трактувати як притчу про духовне падіння та відродження людини, де головний герой одночасно виступає і в якості грішника, і в якості Божого обранця (Атарова, 1990: 12; Starr, 1965).

Робінзон усвідомив усю гріховність свого попереднього життя і молить Бога про позбавлення його від тягара та подарувати душевний спокій. Від першопочаткового відчаю й зосередженої боротьби за виживання до поступового духовного відродження та більш глибокого осягнення сенсу буття. З іншого боку, цей духовний шлях відображає поневіряння душі, яка заблукала і обтяжена первісним гріхом, а через звернення до Бога отримала шлях до спасіння.

Іншим аспектом духовного стану головного героя роману є постійне відчуття психологічної напруги і страху, «хвороби, що розслабляє душу, як розслаб-

ляє тіло фізична недуга» (Дефо, 1992:), тримає людину у стані постійного принизливого стресу, позбавляє її можливості мислити і раціонально діяти.

При цьому тема страху тісно переплітається у сюжеті роману з темою ірраціональних передчуттів та релігійних уявлень. Це – і побоювання диких звірів у першу ніч на острові, і побоювання блискавки, яка може знищити всі його запаси пороху, і побоювання появи дикунів та піратів. «Страх віднімає у нас здатність розпоряджатися тими засобами, які розум пропонує нам на допомогу» (Дефо, 1992: 148).

Ірраціоналістичні мотиви постійно притаманні світосприйняттю Робінзона, і він – прагматик і раціоналіст, часто прислухається до власної інтуїції та передчуттів. «Ніколи не нехуйте таємним передчуттям, що застерігають нас про небезпеку, навіть у тих випадках, коли немає ніякої підстави довіряти йому» (Дефо, 1992:). І надалі Робінзон постійно дотримується такої лінії поведінки. З релігійними мотивами пов'язані також вірування у віщі сни, в яких Робінзону було передбачено низку майбутніх життєвих обставин. Отже, аналіз комунікативних процесів внутрішнього духовного світу героя дозволяє побачити «...ємкий, багатогранний образ, що включає і абстрактний вираз людини взагалі, і біблійну алегорію, і конкретні біографічні риси свого творця, і пластику реалістичного портрету» (Атарова, 1990: 25).

У процесі розгортання соціальної сутності Робінзона-людини відбувається культурно-цивілізаційна ретрансляція суспільного досвіду, встановлення нових, адаптованих до конкретної ситуації форм комунікативної взаємодії, які є, по суті, сутнісним виміром соціальної людини певної конкретно-історичної епохи. Тому для розкриття даної тези важливим є дослідження різних аспектів формування свідомості, комунікації, особливостей діалогу культур в інформаційному просторі (Дротянко, 2011: 5-8).

Особливості індивідуальної релігійної комунікації Робінзона на певному відрізку розгортання сюжету втілюються у реальних взаємовідносинах із представниками інших культур та релігій, які у тодішніх історичних умовах перебували у стані тривалих конфліктів (тубілець-язичник, ознайомлений з основами протестантизму Робінзоном, іспанець-католик та сам головний герой – англієць-протестант). Ці суперечності, які неодноразово згадуються автором роману, в умовах схожого існування та необхідності вирішення спільних проблем, знімаються, змушуючи представників різних культур і релігій виробити прості й раціональні принципи співжиття на основі загальнолюдських цінностей, людяності і взаємної поваги до особистості. «Чудово також, що усі троє були різних віросповідань... Я допускав у своїх володіннях повну свободу совісті. Але це між іншим» (Дефо, 1992: 224-5). У такий спосіб автор вустами свого героя віддзеркалює певну гуманістичну традицію, приманну тій історичній епосі, у яку він жив.

Подібний епізод сюжетної лінії роману Д. Дефо показує процес філософського зняття суперечностей шляхом переходу на якісно інший рівень існування, оскільки на попередньому рівні (в даному випадку на рівні держав і соціумів) ці суперечності не могли бути вирішені безконфліктно. Цей якісно інший рівень існування був рівнем повсякденного побутового спіл-

кування людей, іншого способу комунікації, які відтепер мали змогу бачити перед собою «олюднену» особистість на противагу традиційній звичці розглядати представників інших культур крізь призму стереотипу «ми – вони». Інформативне наповнення комунікативного процесу практично виключало конфліктні способи вирішення проблем.

Висновки

Отже, комунікативна діяльність Робінзона здійснювалася в розрізі двох груп суб'єктів взаємодії: комунікативна взаємодія Робінзона з Надприродним та комунікативна взаємодія на відповідному етапі розвитку сюжету роману між Робінзоном та іншими людьми, які становили для нього певний соціум. Така комунікація здійснювалася також крізь призму релігійного досвіду.

Стосовно соціально-філософських аспектів комунікативних процесів у духовній сфері усамітненої особистості важлива роль належить спілкуванню людини як із навколишнім середовищем, Надприродним, так і людини із самою собою, «внутрішній комунікації». Робінзону Д. Дефо вдалося налагодити такий конструктивний діалог, важливою складовою якого була релігійна свідомість героя роману, її розвиток і трансформація, що відобразило процес його духовне становлення.

Список літератури

1. Атарова К. Н. Секреты простоты. – В кн.: Робинзон Крузо: (Роман) / Сост., Вступ ст., коммент. К. Атаровой. – М.: Высш. шк., 1990. – 543 с. – (Биб.-ка студента словесника).
2. Дефо Д. Приключения Робинзона Крузо. Роман / Д. Дефо // Пер. с англ. М. Шишмаревой. – М.: Камея, 1992. – 288 с.
3. Дротянко Л. Г. Інформаційний простір і діалог культур в інтер'єрі XXI століття. / Л. Г. Дротянко // Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія. – Вип. 1 (13). – НАУ, 2011. – С. 5-8.
4. Елистратова А. А. Английский роман эпохи Просвещения. / А. А. Елистратова. – М.: Наука, 1966. – 472 с.
5. Корнилова Е. Даниэль Дефо и его роман «Приключения Робинзона Крузо» // Дефо Д. Приключения Робинзона Крузо. Роман; пер. с англ. М. Шишмаревой. – М.: Камея, 1992. – С. 286-287.
6. Мортон А. Л. Английская Утопия; пер. с англ. О. В. Волкова, под ред. и со Вступ ст. В. Ф. Семёнова. – М.: Издательство иностранной литературы, 1956. – 278 с.
7. Sidorkina O. Environmental issues resulting from scientific and technical progress / O. Sidorkina O., O. Skyba O., N. Sukhova N., T. Poda // International science conference «Innovative Technologies in Environmental Science Education» (ITESE-2019) Divnomorskoe village, Russian Federation, September 9-14, 2019. E3S Web of Conferences. Volume 135 (2019). – Article Number: 03074. <https://doi.org/10.1051/e3sconf/201913503074>.
8. Сідоркіна О. М. Людина індивідуальна та колективна у феномені робінзонади / О. М. Сідоркіна // Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія. – К.: НАУ. – № 1 (29). – 2019. – С. 67-72.
9. Скиба І. П. Знання як інструмент діяльності людини / І. П. Скиба // Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія. – К.: НАУ. – № 2 (14). – 2011. – С. 93-97.
10. Урнов Д. М. Робинзон і Гулливер. / Д. М. Урнов // Судьба двух литературных героев. – М.: Наука, 1973. – 89 с.
11. Урнов Д. М. Дефо. / Д. М. Урнов. – М.: Молодая гвардия, 1978. – 255 с.
12. Defoe and Spiritual Autobiography / by G. A. Starr. Author: Starr, G. A. (George A.) [Browse], 1965. Princeton, N.J.: Princeton University Press, XII, 203 p.
13. The Life of Daniel Defoe By Thomas Wright, 1894. New York: Anson D. F. Randolph and Company, 432 p.
14. The Epic in the English Novel by E. M. W. Tillyard, 1958. Fair Lawn, N.J.: Essencial Books, 208 p.

15. The Rise of the Novel, Updated Edition by Ian Watt (Author), W. B. Carnochan (Afterword by) June 2001 Rights: Available in United States, Philippines, 339 p.

References

1. Atarova, K. (1990). *Sekrety prostoty* [Secrets of simplicity]. *Robinzon Kruzo: (Roman), Robinson Crusoe: (Novel)*. Moscow: Vysshaya shkola [in Russian].
2. Defoe, D. (1992). *Priklucheniya Robinzona Kruzo. Roman* [Adventures of Robinson Crusoe. Novel]. Moscow: Kameya [in Russian].
3. Drotianko, L. (2011). Informatsiyni prostir i dialoh kultur v interieri KhKhI stolittia [The information space and the dialogue of cultures in the context of XXI century]. *Visnik Nacionalnogo aviacijnogo universitetu. Seriya: Filosofiya. Kulturologiya, Proceedings of the National Aviation University*, 1(13), 5-8 [in Ukrainian].
4. Kornilova, E. (1992). Daniel Defoe i ego roman «Priklucheniya Robinzona Kruzo» [Daniel Defoe and his novel "The Adventures of Robinson Crusoe"]. (M. Shishmareva, Trans). Moscow: Kameya [in Russian].
5. Morton, A.L. (1956). *Angliyskaya Utopiya* [English Utopia]. (O.V. Volkov, Trans). V. F. Semenov (Ed.). Moscow: Izdatelstvo inostrannoy literatury[in Russian].

6. Sidorkina O., Skyba O., Sukhova N., Poda T. (2019). Environmental issues resulting from scientific and technical progress. *Innovative Technologies in Environmental Science Education: International Science Conference*. (Vol. 135), (03074). doi: <https://doi.org/10.1051/e3sconf/201913503074>.

7. Sidorkina, O. (2019). Liudyna indyvidualna ta kolektyvna u fenomeni robinzonady [Man is individual and collective in the phenomenon of robinsonade]. *Visnik Nacionalnogo aviacijnogo universitetu. Seriya: Filosofiya. Kulturologiya, Proceedings of the National Aviation University*, 1 (29), 67-72 [in Ukrainian].

8. Skyba, I. (2011). Znannia yak instrument dialnosti liudyny [Knowledge as an Instrument of Man's Activity]. *Visnik Nacionalnogo aviacijnogo universitetu. Seriya: Filosofiya. Kulturologiya, Proceedings of the National Aviation University*, 2 (14), 93-97 [in Ukrainian].

9. Urnov, D. (1973). *Robinzon i Gulliver* [Robinson and Gulliver]. *Sudba dvukh literaturnykh geroyev* [The Fate of Two Literary Heroes]. Moscow: Nauka [in Russian].

10. Urnov, D. (1978). *Defo* [Defoe]. Moscow: Molodaya gvardiya [in Russian].

11. Yelistratova, A. (1966). *Angliyskiy roman epokhi Prosveshcheniya* [Enlightenment English novel]. Moscow: Nauka [in Russian].

Сидоркина Е.

КОММУНИКАТИВНЫЕ ПРОЦЕССЫ В ДУХОВНОЙ СФЕРЕ ЧЕЛОВЕКА И ИХ ОТРАЖЕНИЕ В ФЕНОМЕНЕ РОБИНЗОНАДЫ

В статье рассматриваются социально-философские аспекты коммуникативных процессов в духовной сфере изолированной личности. На примере романа Д. Дефо показывается специфика взаимоотношений индивида со сверхъестественным и социальным бытием. Определяется взаимосвязь между социальной коммуникацией человека и всей совокупностью конкретно-исторических общественных отношений в условиях изолированного существования.

Ключевые слова: коммуникация; робинзонада; человек; индивид; духовность; религиозное сознание; сверхъестественное; общественные отношения.

Sidorkina O.

COMMUNICATION PROCESSES IN MAN'S SPIRITUAL SPHERE AND THEIR REFLECTION IN THE ROBINSONADE PHENOMENON

Introduction. The versatility of meanings of the Robinsonade genre is manifested in the formulation of philosophical, ethical and socio-psychological issues of interaction and communication. In particular, attention is drawn to the communicative aspects of human existence in extreme conditions of forced isolation and the need to ensure survival in conditions of prolonged isolation from the usual society. **The aim and tasks** of this article are the analysis of the socio-philosophical aspects of communication processes in the spiritual sphere of an isolated person as a bearer of the entire set of social relations. **Research methods.** The methodological basis of this study is the theoretical foundations of the dialectical approach to the essence of contradiction, the unity of opposites and contradictions. Moreover, in our conclusions, we relied on the results of socio-philosophical studies of the spiritual sphere of society, the interaction of the public and the individual consciousness, in particular religious one, and philosophy of communication. **Research results.** Robinson's communicative activity was carried out in the context of two groups of subjects of interaction: Robinson's communicative interaction with the Supernatural and, at the appropriate stage of development of the novel plot, communicative interaction between Robinson and other people who represented a certain society for him through the prism of religious experience. At the same time, there is a combination of Robinson's rationalism with deep religiosity, faith in God, and support for providence. **Discussion.** The communication process, Robinson's constant socialization during the period of his solitary existence took place both through individual reflections and religious feelings, prayer communication with the God. The features of Robinson's individual religious communication are embodied in real relationships with representatives of other cultures and religions, who in the given historical conditions were in a state of protracted conflicts. However, under conditions of similar existence and the need to solve common problems, simple and rational principles of coexistence are developed on the basis of universal values, helping to remove contradictions. **Conclusion.** In terms of the socio-philosophical aspects of communicative processes in the spiritual sphere of an isolated person, an important role belongs to man's communication with the environment, the Supernatural and from and to himself ("auto communication"). Robinson described by D. Defoe managed to establish such a constructive dialogue, an important component of which was the character's religious consciousness, its development and transformation, which reflected the process of his spiritual formation in the novel.

Keywords: communication, robinsonade, man, individual, spirituality, religious consciousness, Supernatural, social relations.